

Ewangelia Jana

Rozdział 2

1. I tym dniem, tym trzecim, obchód ślubny stał się w Kanie Galilai, i była matka Iesusa tam. 2. Został wezwany zaś (i) Iesus i uczniowie jego do tego obchodu ślubnego. 3. I wskutek stawszego się niedostatecznym wina, powiada matka Iesusa istotnie do niego: Wino nie mają. 4. Powiada jej Iesus: Co mnie i tobie, kobieto? Jeszcze nie przybywa i jest obecna ta wiadoma godzina naturalnego okresu czasu moja. 5. Powiada matka jego usługującym: Które coś ewentualnie ewentualnie powiada wam, uczynicie. 6. Były zaś tam kamienne naczynia na wodę sześć z góry w dół w obrzęd oczyszczenia Judajczyków leżące, pojmujące z dołu do góry po mierzące jednostki dwie albo trzy. 7. Powiada im Iesus: Naładujcie te naczynia na wodę od wody. I naładowali je aż do miejsc na górę. 8. I powiada im: Zacerpnijcie teraz i przynoscie prapoczątkowemu naczelnikowi uczyty na trzech sofach. Ci zaś przynieśli. 9. Jak zaś posmakował ten naczelnik uczyty tę wodę jako niewiadome wino stałą się - i nie od przedtem wiedział skąd jest, ci zaś usługujący od przedtem wiedzieli, ci którzy później zacerpnęli tę wodę - przygłasza oblubieńca naczelnik uczyty 10. i powiada mu: Wszystek jakiś człowiek wpierw to wiadome odpowiednio dogodne wino kładzie, i gdyby zostaliby odurzeni, to wiadome mniej liczne; ty upilnowałeś to odpowiednio dogodne wino aż do tej chwili. 11. Ten właśnie uczynił prapoczątek wiadomych znaków bożych Iesus w Kanie Galilai, i ujawnił jako światło tę sławę należącą do niego, i wtwierdzili jako do rzeczywistości do niego uczniowie jego. 12. Potem-za to właśnie zstąpił w dół do Kafarnaum on i matka jego i bracia jego i uczniowie jego, i tam pozostali nie wieloliczne dni. 13. I blisko było święto Pascha Judajczyków, i wstąpił na górę do Hierosolym Iesus. 14. I znalazł w świątyni wiadomych sprzedających woły i owce i gołębnice mieszkające u ludzi i zestrzygaczy pieniędzy odgórnie siedzących jako na swoim; 15. i uczyniwszy rzymski bicz z linek z sitowia, wszystkich wyrzucił ze świątyni, zarówno owce jak i woły, i zmieniaczy drobnych monet na żydowskie wysypał zestrzyżyny pieniężne i stoły bankierskie z dołu w górę wyrzucił, 16. i tym te gołębnice sprzedającym rzekł: Unieście te właśnie w z tego miejsca, nie czynicie dom ojca mego jako dom importowego targowiska. 17. Wspomnieli sobie uczniowie jego że od przedtem w piśmie odwzorowane obecnie jest: Zazdrosna żarliwość rodowego domu twojego pożre mnie. 18. Odróżnili się dla odpowiedzi więc Judajczycy i rzekli mu: Co za znak boży okazujesz nam że te właśnie czynisz? 19. Odróżnił się dla odpowiedzi Iesus i rzekł im: Rozwiążcie miejsce osiedlenia bóstwa to właśnie, i w trzech dniach wzbudzę w górę je. 20. Rzekli więc Judajczycy: Czterdziestoma i sześcioma latami zostało zbudowane miejsce osiedlenia bóstwa to właśnie, i ty w trzech dniach wzbudzisz w górę je? 21. Ów zaś powiadał około miejsca osiedlenia bóstwa organizmu cielesnego swojego. 22. Gdy więc został wzbudzony w górę z umarłych, wspomnieli sobie uczniowie jego że to właśnie powiadał, i wtwierdzili do rzeczywistości temu odwzorowanemu pismu i temu odwzorowanemu w słowach wnioskowi który rzekł Iesus. 23. Jak zaś był w Hierosolymach w dniu Pascha w tym święcie, wieloliczni

wtwierdzili jako do rzeczywistości do wiadomego imienia jego, oglądając dla znalezienia teorii jego znaki boże które czynił . **24**. Sam zaś Iesus nie wtwierdzał jako do rzeczywistości siebie im przez to które czyniło go zdolnym rozeznawać wszystkich, **25**. i że nie potrzebę miał aby ktoś zaświadczyłby około określonego człowieka, on sam bowiem rozeznawał co jakościowo było wewnątrz w tym człowieku.

Ewangelie dla badaczy : przekład filologiczny z języka greckiego według XXVII edycji Nestle-Aland Novum Testamentum Graece : opracowanie świeckie / wstęp, przekł., przypisy Sławomir Łuczkiwicz. Lublin : [s.n.], 2010. [wersja 3]